

XLIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om den Bogtrykkerne m. fl. paahvilende Forpligtelse til Aflevering af Frieksemplarer til offentlige Biblioteker.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21de Marts 1902.)

Udvalget finder i alt væsentligt at kunne tiltræde det foreliggende Forslag, der bygger paa et i dansk Ret forlængst anerkendt Grundlag og ikkun tilsigter at give dette en Udførelse, der svarer til Nutidens Behov. De Ændringer, som Udvalget foreslaar, holde sig inden for den Ramme, som Forslagets Principper drage. De væsentligste af dem tilsigte at give visse af Forslagets Bestemmelser et noget udvidet Omraade til fuldstændigere Varetagelse af Interesser, som efter Forslagets egen Tanke skulle værnes.

Medens der vel fra et almindeligt Synspunkt kan være Tvivl, om Afleveringspligten bør omfatte de i Forslagets § 2, 2det Stykke, nævnte Sager af fortrolig, privat Karakter, kan denne Klasse Tryksager dog ikke afgrænses saa bestemt, at den uden Fare for Bibliotekernes Interesse ved en almindelig Regel kan undtages fra Afleveringspligten. I Almindelighed ville ogsaa de private Interesser, hvorm her er Tale, være tilstrækkelig værnede ved Forslagets Regel, at disse Sager paa Begæring skulle holdes utilgængelige i en vis Tid, der endog kan udstrækkes til 100 Aar. Udvalget har derfor fundet det rigtigt at blive staaende ved denne Bestemmelse i Forslaget, dog, at der indrømmes Ministeren en Ret til at undtage saadanne Ting fra

Afleveringspligten, saaledes som foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 2. Der vil derved være aabnet en Vej til at undgaa Afleveringen i de vistnok yderst sjældne Tilfælde, hvor vedkommendes Interesse ikke er tilstrækkelig værnede ved Regelen om Utilgængelighed. I Overensstemmelse med det foran anførte staaer det, at Udvalget anser det for selvfølgeligt, at det er Ministeren, som i Tilfælde af Uenighed om et Skrifts private og fortrolige Karakter træffer den endelige Afgørelse, og at det ogsaa er ham, der bestemmer Tidslængden, i hvilken et Skrift skal holdes utilgængeligt, naar Strid derom opkommer.

Udvalget finder imidlertid, at disse Regler om Utilgængelighed, eventuelt Fritagelse for Aflevering, bør udstrækkes til de i Forretningslivet forekommende Tryksager, som i en anden Forstand ere fortrolige, nemlig fordi de alene ere beregnede paa en bestemt Kreds af Personer, der som Kunder, Agenter eller deslige staa i Forhold til en vis Forretning. Forretningsverdenen tør antages at sætte Pris paa, at en saadan Bestemmelse optages i Loven, for at ikke uvedkommende gennem Bibliotekerne skulle blive i Stand til at forskaffe sig en Kundskab, der kunde misbruges.

Paa disse Betragtninger er Ændringsforslagene til § 2 grundede.